

De heerlijkheid van Christus' komst

Ds. A.T. Vergunst – Lukas 2: 1-20

Zingen: Lofz. van Maria: 1, 3

Lezen: Lukas 2: 1-20

Zingen: Psalm 118: 13, 14

Zingen: Psalm 136: 1, 2, 3, 4

Zingen: Psalm 146: 1

We zijn hier samengekomen om de geboorte van de Heere Jezus Christus te vieren.

Ik veronderstel dat het verhaal van Zijn komst in deze wereld niet nieuw voor u is. Misschien hebt u een deel van dit hoofdstuk gelezen of zelfs uit het hoofd geleerd. Vandaag lezen we het opnieuw. In heel eenvoudige woorden inspireerde God Lukas om dit verbazingwekkende verhaal op te schrijven over wat er meer dan tweeduizend jaar geleden in Bethlehem gebeurde.

Mag ik vragen om dit verhaal te overwegen alsof we naar een prentenboek kijken? De woordafbeeldingen die Lukas maakte, zijn zo eenvoudig en toch zo mooi, zo geruststellend en zo betekenisvol dat we elke keer nieuwe dingen zien als we dit hoofdstuk openen.

Mag dat vanmorgen voor ons allemaal zo zijn.

Laten we dus eens kijken naar de eerste afbeelding die God ons voorstelt in vers 1: *En het geschiedde in diezelfde dagen, dat er een gebod uitging van den keizer Augustus, dat de gehele wereld beschreven zou worden.*

Kinderen, deze afbeelding neemt ons helemaal mee naar de grote stad Rome. Rome was eigenlijk een heel mooie stad in de tijd dat Jezus geboren werd. Er was een enorm paleis en er stonden veel andere indrukwekkende gebouwen. Maar het was ook een heel slechte stad. En precies daar, midden in die stad, zat keizer Caesar Augustus. Hij was waarschijnlijk een van de grootste keizers van het Romeinse Rijk.

Op een dag plaatste hij zijn handtekening of stempel onder een beslissing die hij had genomen. Samen met al zijn wijze mannen had hij besloten dat de mensen van de hele wereld geteld moesten worden. 'De hele wereld' is hier niet de hele aarde, maar dat deel van de wereld dat toen het Romeinse Rijk werd genoemd. Dat Caesar Augustus zijn gebied 'de hele wereld' noemde alsof er buiten de grenzen van het Romeinse Rijk geen leven was, is waarschijnlijk omdat hij een beetje trots op zichzelf was.

Maar dat is wat hij deed: hij besloot dat de mensen belast moesten worden. Tegenwoordig noemen we dat een 'volkstelling'. Alle mensen in zijn rijk moesten worden geteld, zodat hij kon bepalen hoeveel geld elk land zou moeten betalen.

Volgens mensen die geschiedenis studeren, was hij van plan geweest om deze telling een paar jaar eerder te houden, maar had hij het toen druk gekregen met een oorlog die eerst beëindigd moest worden. Dus hij had drie tot vier jaar vertraging.

Is dat niet geweldig?

Wat is daar geweldig aan?

Wel, het betekent dat God Zijn hand had in het tijdstip van deze volkstelling, en niet die grote keizer met zijn plannen en acties. Het moest op *déze* dag plaatsvinden. Als Lukas in het begin van dit hoofdstuk schrijft: *En het geschiedde*, klinkt dat misschien als: 'het gebeurde toevallig'. Maar dat is niet waar; het gebeurde omdat er een almachtige God van hemel en aarde is, groter dan het Romeinse Rijk en zijn grote heerser Augustus.

Dus toen die keizer zijn zegel stempelde op het gebod om de wereld te tellen en te belasten, had hij er geen idee van wat de gevolgen daarvan zouden zijn voor de geboorte van Jezus in Bethlehem. Dit wordt duidelijker zodra we de andere afbeeldingen in het hoofdstuk voor ons bekijken.

Maar laten we eerst wat meer nadenken over deze eerste afbeelding.

Die zou ons blij moeten maken.

Blij? Waarom blij? Zo bijzonder is dat plaatje toch niet?

Ja, dat is het wel. In een paar eenvoudige woorden vertelt Lukas ons dat God de controle heeft over alles wat er gebeurt. Het laat zien dat Gods tijd altijd goed is. Deze machtige keizer, die iedereen in zijn rijk kon bevelen, was in de hand van de Almachtige als een stuk klei. We zullen zo zien, kinderen, waarom het zo belangrijk was dat de volkstelling precies op dat moment plaatsvond en niet vier jaar eerder.

Dus wat we vanmorgen moeten leren, is dat God nog steeds de controle heeft over de dingen die in deze wereld gebeuren. Dat is geen kleine troost. Dat is een enorme troost! De dingen in deze wereld – goede en slechte – gebeuren nog steeds omdat God de controle heeft.

Laten we ons verheugen in deze waarheid. Misschien kijk je achterom of om je heen en zie je dingen gebeuren die teleurstellend, kwetsend, verwoestend of zorgelijk zijn. Maar ze gebeuren nog steeds omdat God de controle heeft. Dat is een solide en geruststellende waarheid van de Bijbel.

We moeten vaak naar dit beeld kijken: 'en het geschiede in die dagen'. Net als toen beweegt God ook vandaag Zijn hand om de geschiedenis van elke dag te schrijven in onze wereld, in onze natie, in onze gemeenschap, in onze kerk, in je familie, in je leven. Verheug je daar altijd in – ja, altijd!

Lukas gaat in de verzen 3 en 4 verder met een tweede afbeelding: *En zij gingen allen om beschreven te worden, een iegelijk naar zijn eigen stad. En Jozef ging ook op van Galiléa, uit de stad Názareth, naar Judéa, tot de stad Davids, die Bethlehem genaamd wordt (omdat hij uit het huis en geslacht van David was).*

Het is een plaatje van een man en zijn zwangere vrouw die in het heel kleine, eenvoudige dorp Názareth woonden. Názareth was niets vergeleken met de grote stad Rome. Er woonden toen waarschijnlijk niet eens een paar honderd mensen. Er waren geen belangrijke gebouwen, mooie paleizen, rijk ogende stadspaleizen of welvarende havens. Eigenlijk was het plaatsje zo eenvoudig dat het nauwelijks een afbeelding waard is. Volgens historici was het eigenlijk een kolonistenplaatsje.

Toch roept God ons op om naar dit kleine dorp te kijken, met name naar twee mensen die daar woonden: Jozef en Maria. Ze waren nog niet getrouwd. In vers 5 staat dat hij opging

met zijn 'ondertrouwde vrouw'. Tegenwoordig zouden we zeggen dat ze verloofd waren, wat betekent dat ze elkaar hadden beloofd om te trouwen. In de tijd van de Bijbel werd een stel al 'man en vrouw' genoemd als het verloofd was.

Laten we weer naar dat kleine dorp kijken. Dit jonge paar was nog niet getrouwd en toch verwachtte Maria een baby. Dat had niet moeten gebeuren nu ze nog ongetrouwd waren! Ze werden het gesprek van de stad, eigenlijk de schande van de familie, omdat het toen erg schandelijk was als een vrouw zwanger werd voordat ze trouwde.

We weten dat Maria op een heel bijzondere manier zwanger was geworden. De Heilige Geest had in haar schoot het kind verwekt dat zij droeg. Maar wie zou zo'n verklaring van haar zwangerschap geloven? Waarschijnlijk hebben Jozef en Maria het aan niemand verteld.

Toen Maria het voor het eerst aan Jozef vertelde, geloofde hij haar ook niet. Hij was van plan om de verloving te verbreken, omdat hij dacht dat ze hem ontrouw was geweest. Maar God zei tegen Jozef in een droom dat hij dit niet moest doen; hij moest zich juist verheugen, want de kleine Baby was Jezus, de Zoon van God en Hij was door de Heilige Geest in de schoot van Maria verwekt.

Ik stel me voor dat ze stilletjes al de praatjes verdroegen die er over hen rondgingen, terwijl ze zich samen verheugden. O, hoe moeilijk moet het zijn geweest om deze vreugde niet te delen!

Laten we eens nadenken over het beeld van deze twee eenvoudige mensen in Názareth. Beiden wisten dat ze de meest ongewone Baby verwachtten die ooit is verwekt, want de engel had gezegd dat Hij de Zoon van de Allerhoogste zou worden genoemd. Hoe onmogelijk is dat! Hoe kon deze kleine Baby die in de schoot van Maria groeide de almachtige God zijn?

Ik geeft toe: dat lijkt onmogelijk. Het is onbegrijpelijk dat die hulpeloze Baby die geboren zou worden Dezelfde is als Die de hele wereld en het enorme universum eromheen heeft gecreëerd. Johannes schreef: 'Alle dingen zijn door Hem gemaakt.' En toch was Hij even hulpeloos als alle kleine baby's.

Op de afbeelding van vers 3 zijn Jozef en Maria niet langer in Názareth. Ze zijn op weg naar Bethlehem. In zekere zin was het een reis die Maria op dat moment niet had moeten maken, want haar zwangerschap was gevorderd. Je weet dat moeders dikker en zwaarder geworden zijn als ze bijna gaan bevallen; je kunt zien dat het niet lang meer zal duren voor de baby geboren wordt. Als de bevalling nadert, blijven de moeders meestal dicht bij huis. Dat zouden Maria en Jozef ook hebben gedaan! Maar nu kregen ze plotseling het bevel om naar Bethlehem te reizen. En hoewel deze reis moeilijk was voor Maria, was er toch vreugde in hun ogen.

Vreugde? Waarom zouden ze blij zijn?

Omdat God al hun twijfels en angsten had weggenomen.

Welke angsten en twijfels?

Wel, de engel had Maria verteld dat het Kind dat zij droeg de beloofde Messias was, de Redder die God beloofd had te zullen sturen. En God had door de profeet Micha ook voorspeld dat de Messias in Bethlehem geboren zou worden. Maar ze leefden in Názareth! En toen de tijd dichterbij kwam dat de Baby geboren zou worden, woonden ze nog steeds

in Názareth. Hoe kon dit zo zijn? Had Micha het mis of hadden zij het mis? Was het allemaal verbeelding?

Heeft Jozef zijn vrouw opnieuw ondervraagd over alles wat ze hem had verteld? Had hij moeite om zijn eigen droom te geloven waarin de engel tot hem sprak? Was het allemaal echt waar?

O, hoe vaak zijn Gods wegen verwarrend voor ons. Hij belooft iets en dan lijkt het erop dat het allemaal in de tegenovergestelde richting gaat. God zei tegen Abram dat hij Ur moest verlaten en met al zijn familie en dieren naar Kanaän moest verhuizen – maar toen bedreigde een ernstige hongersnood in het nieuwe land zijn dieren. God zei tegen het volk Israël dat het uit Egypte moest vluchten – en het ontmoette de Rode Zee. Als er moeilijkheden opdoemen, is het zo gemakkelijk om te gaan twifelen aan wat God sprak, of Hij het werkelijk belooft.

Misschien worstelt u daar ook mee. Misschien heeft Hij u geroepen en aangemoedigd met een tekst uit de Schrift. Maar in plaats van dat het tot stand gebracht wordt, lijkt er niets te gebeuren of komen er allerlei moeilijkheden op die het onmogelijk lijken te maken.

Laten we nog eens naar Lukas' afbeelding kijken en ons verheugen: God heeft de controle en God houdt Zijn Woord. Want kijk: Jozef en Maria reizen nu naar Bethlehem. Zie je wat er gebeurt? Die grote man in Rome die zijn gebod liet uitgaan, wist niet wat hij deed. Maar zijn besluit dwong Jozef en Maria om van het noorden, vanuit Názareth, naar het zuiden te reizen, naar Bethlehem, precies op het juiste moment.

God heeft de controle en zal in Zijn belofte nooit falen. Laten we ons daarover verheugen. Dus Jozef en Maria gingen op weg naar Bethlehem.

Dan beschrijft Lukas de mooiste afbeelding, die de hele wereld vreugde zou moeten brengen. We lezen in de verzen 6 en 7: *En het geschiedde, als zij daar waren, dat de dagen vervuld werden, dat zij baren zoude. En zij baarde haar eerstgeboren Zoon, en wond Hem in doeken, en legde Hem neder in de kribbe, omdat voor henlieden geen plaats was in de herberg.*

In veel kerstliedjes en kerststallen die je in steden ziet staan, lijkt het alsof Jezus in een stal werd geboren. Ik begrijp waarom we ons een stal met dieren voorstellen. Want waar vinden we een kribbe, een voedertrog voor dieren? In een stal natuurlijk, waar koeien, schapen en geiten worden gehouden.

Maar dat is niet het beeld dat Lukas in gedachten had toen hij deze woorden schreef. Elk huis in Bethlehem had een kribbe in de woonkamer, zoals we vandaag misschien wel een etensbak in huis hebben voor onze huisdieren. De huizen in de dagen van Jezus waren heel eenvoudig. Ze hadden een verhoogd gedeelte waar het gezin woonde. En met een paar treden kwam je in het lager gelegen gedeelte, waar de dieren 's nachts werden gehouden. Langs de rand van het verhoogde gedeelte werden holle plekken gemaakt om voedsel in te leggen waar de dieren van konden eten als ze in het lagere gedeelte stonden. Die ondiepe trog in de vloer wordt een kribbe genoemd.

En hoe zit het met de herberg?

Normaal gesproken zouden gasten zich niet bij het gezin voegen op het hoger gelegen gedeelte, maar kregen ze de bovenkamer. Het woord 'herberg' dat Lukas in deze verzen

gebruikt, is letterlijk de 'bovenkamer'. Deze bovenkamer bevond zich op het dak en daar sliepen de gasten.

Maar omdat veel familieleden van Jozef en Maria naar Bethlehem moesten om te worden geteld en belast, was de 'herberg', de bovenkamer al gevuld. Dus werden Jozef en Maria uitgenodigd om zich bij de familie te voegen in hun woonruimte.

En daar werd de Heere Jezus geboren, in die nacht. Nadat de Baby schoongemaakt en in doeken gehuld was waarmee alle kinderen werden ingepakt, werd Hij in de kribbe gelegd om te slapen, want dat was de veiligste plek voor een baby in een ruimte waar de vloer plotseling overging in een lager gedeelte.

Maar dat *Jezus* in deze kribbe werd gelegd, dat was heel bijzonder! Want hoewel het de gewone plaats was om een baby neer te leggen, was het voor dít Kind niet normaal. Geen enkele koningszoon of -dochter zou ooit in een kribbe worden gelegd, want hun ouders woonden niet in zulke eenvoudige huizen.

Later die nacht, toen de herders over de geboorte van de Heiland werd verteld, werden ze door de engel gerustgesteld dat ze Hem zouden vinden op een plaats die zij en alle gewone mensen gewend waren: ze zouden Hem in een kribbe vinden! Dat de Heiland in deze wereld kwam op een plaats waar gewone mensen woonden en geboren werden, maakte het wonder des te groter.

Vrienden, kinderen, laten we deze afbeelding wat langer bekijken.

Hier was de Zoon van God, de Zoon van de Allerhoogste ... Hij werd in een kribbe gelegd. De almachtige God kwam naar deze aarde op een plaats waar de meesten van ons onze levensreis beginnen: in een gezinswoning.

Hoe bijzonder dat God Zich wilde vernederen door Zijn Zoon daar geboren te laten worden, in een gewoon huis! Wat bewoog God om dit te doen?

Hij was vervuld van mededogen voor zondaren en liefde voor deze goddeloze wereld, zoals Jezus zelf later getuigde dat God de Vader zó van de wereld hield dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gaf, om in een nederige kribbe geboren te worden en via een leven van lijden uiteindelijk aan het kruis te sterven als een vervloekte.

Kijk vaak naar dit beeld van Gods hart. Er is niets mooiers in het hele universum.

Lukas tekent vervolgens de derde afbeelding. Deze is van buiten, van de velden van Bethlehem. We lezen in vers 8: *En er waren herders in diezelfde landstreek, zich houdende in het veld, en hielden de nachtwacht over hun kudde.*

De sterren stonden aan de hemel, maar de herders waren buiten in het veld. Herders waren ruwe en stoere mannen. Uit geschiedenisstudies weten we dat de meeste stukken land eigendom waren van grote landeigenaren. Deze landeigenaren huurden vaak herders in. Dat waren in de dagen van Jezus gewoonlijk niet de beste mannen. Ze stonden bekend als onbetrouwbaar. Een van de wetten van de Joodse cultuur was zelfs dat je nooit een lam of een schaap van een herder moest kopen.

Waarom niet?

Omdat je waarschijnlijk een gestolen lam of schaap zou kopen.

Of de herders uit vers 8 ook zo waren, is niet bekend. Terwijl deze herders in de duisternis over hun kudden in het veld waakten, werden ze plotseling opgeschrikt.

Waarvoor?

De Bijbel zegt: *En ziet, een engel des Heeren stond bij hen.*

Plotseling was hij daar. Je herkent dat wel: als je met iets bezig bent en er ineens iemand naast je staat die je niet hebt horen aankomen, dan schrik je. De herders schrokken niet alleen van die plotselinge verschijning, maar ook omdat het de verschijning was van een engel des Heeren. We lezen: *en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreze.* Ze waren doodsbang; ze bevroren ter plekke.

Dat zouden we allemaal doen. Elk nabij contact met God in Zijn heiligheid zal ons angstig maken. En dit was nabij contact met God. Ze zagen de heerlijkheid van de Heere. Dit was iets heel, heel bijzonders. Misschien waren ze nog banger omdat ze niet zulke goede mannen waren. Als het waar is dat herders in het algemeen onbetrouwbaar waren, dan zijn ze misschien meteen door hun geweten geraakt. Wij zouden hetzelfde voelen.

Maar de engel zei: *Vreest niet.* Wees niet bang. Ik ben hier niet om je pijn te doen of je te doden. *Ziet: ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal.*

Terwijl we hier zitten te luisteren naar Gods Woord, zegt God ook tegen ons: 'Vrees niet.' Vrienden, er is geen reden om deze eerste komst van God in de wereld te vrezen. Het was niet nodig om Zijn komst in Bethlehem te vrezen, want Hij kwam niet om de stad te vernietigen. Dat zou de duivel spoedig doen, toen Herodes zijn bedienden zond om alle kinderen te vermoorden. Maar daarvoor stuurde God Zijn Zoon niet in de wereld.

Kom, wees niet bang voor de boodschap van grote vreugde die u vandaag weer mag horen. God stuurt ons deze boodschap om ons te zegenen en ieder van ons af te keren van onze ongerechtigheid! Dat zijn bijna exact de woorden die Petrus na Pinksteren tot de mensen sprak, tot de mensen die Jezus hadden gevangengenomen en gedood. Zelfs tot hen sprak de Heere over vergeving en genade. Dus doe deze angst vandaag weg en laat de boodschap van God gehoord worden en u hoop geven.

De engel van de Heere zei bij Jezus' eerste komst: *Vreest niet.* Maar voor Zijn tweede komst in de wereld zou veel meer gevreesd moeten worden! Dan zal Jezus niet Zijn boodschappers vooruitsturen met de boodschap: 'vrees niet', maar dan zal Hij Zijn engel vooruitsturen met een bazuin die alle mensen, groot en klein, zal doen beven als kinderen. Vandaag stuurt Hij ons echter geen bazuin, maar het lieflijk evangelie. God zegt tot ons: 'Ik heb Mijn Zoon niet naar Bethlehem gestuurd om de wereld te veroordelen, maar opdat de wereld door Hem gered zou worden.'

Terwijl de herders nog steeds de boodschap van grote vreugde proberen te begrijpen, zien we ineens een ander tafereel in deze geweldige gebeurtenis: een koor van engelen verschijnt in de lucht. Ze zingen en prijzen God!

Waarom zijn de engelen zo vol van de aanbidding van God als ze Hem loven?

Om wat hun Heere doet: Hij zendt vrede op de aarde.

Ze kennen deze aarde. Deze engelen gaan heen en weer tussen de hemel en deze wereld. Ze weten heel goed wat er in het donker gebeurt. In alle uithoeken van de aarde hebben ze het kwaad, de haat, het vechten, de oorlogen en het geweld gezien. Maar ze zijn bovenal geschokt door de vijandschap en haat die ze deze aardbewoners zien en horen uiten tegen hun geliefde en glorierijke Heere. Hoewel Hij de wereld dagelijks overlaadt met Zijn gunstbewijzen, zon en regen stuurt naar rechtvaardigen en onrechtvaardigen, toch vullen zij hun mond met kwade woorden en verwerpen ze Hem.

De engelen moeten wel hoogst verbaasd zijn geweest toen ze deze boodschap aan de zondaren op aarde brachten. Dat hun God vrede op deze aarde zou zenden en dat hun Heere genadig wilde zijn jegens zondige mensen ...! Ze hebben gezien dat Hij die genade niet heeft voor de zondige engelen die tegen Hem rebelleerden. De duivel en al zijn demonen ontvangen geen genade, maar zondige, gevallen, opstandige, ondankbare en vijandige mensen wel. De engelen zijn verbaasd en verheffen hun stemmen om God te prijzen in die prachtige omgeving in de donkere nacht.

Zullen we met hen zingen? Is God het niet waard om met hart en mond te worden geprezen? Zouden we niet harder en langer moeten zingen dan deze engelen?

Laten we de laatste afbeelding bekijken die Lukas in dit hoofdstuk voor ons plaatst in vers 15. Het is een ander beeld van de herders: *Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd.*

'Laten we gaan kijken of het waar is wat we zojuist de engelen hebben horen zeggen.'

Ik hoop dat je goed naar deze zin hebt geluisterd. Is dat wat deze ruwe herders zeiden? Zeiden ze: laten we eens gaan kijken of het waar is?

Nee, dat zeiden ze niet. Ze zeiden: 'Laten we gaan zien wat we hebben gehoord.' Ze geloofden wat ze hoorden, ook al begrepen ze het niet allemaal. Ze wilden het gaan zien. *Laat ons dan heengaan naar Bethlehem, en laat ons zien het woord, dat er geschied is, hetwelk de Heere ons heeft verkondigd.*

U kunt zich voorstellen hoe ze zich door de duisternis naar de stad Bethlehem haastten. Hoe ze ooit Jozef, Maria en de Baby hebben gevonden, vertelt Lukas ons niet. Ongetwijfeld leidde God hen op de een of andere manier naar de Baby die in de kribbe lag.

God doet dat nog steeds. Als we zijn Woord gehoorzamen, zal Hij ons leiden door Zijn Geest om Jezus te vinden.

Dat was de vierde afbeelding. Laten we eerst zingen voordat we naar een ander beeld gaan kijken dat ons in het Woord van God is voorgelegd.

We zingen Psalm 136, de verzen 1 tot en met 4:

Looft den HEER', want Hij is goed;
looft Hem met een blij gemoed;
want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

Looft den groten God, Wiens troon
hoger rijst dan die der goôn;
want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

Looft der heren Opperheer;
buigt u need'rig voor Hem neer;
want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

Looft Gods macht, die onbeperkt,
gadeloze wond'ren werkt;
want Zijn gunst, alom verspreid,
zal bestaan in eeuwigheid.

Ik heb geprobeerd de vier afbeeldingen die Lukas voor ons heeft getekend in eenvoudige woorden te beschrijven. Om de schoonheid van Jezus' geboortedag echt te kunnen waarderen, zou ik u naar een paar andere afbeeldingen moeten laten kijken. Ze zijn niet mooi; in feite zijn ze verschrikkelijk. Maar we kunnen de schoonheid van wit alleen zien te midden van zwart. Daarom ziet een licht er in het donker altijd lieflijker en aantrekkelijker uit.

Dus welke afbeeldingen zien we rond de beelden die Lukas ons liet zien?

Ik zie mensen die lijden onder andere mensen. Ze voeren oorlogen. Mensen misbruiken kinderen, mannen en vrouwen. Ze schieten en plunderen. Zelfs religieuze leiders zijn onvriendelijk, trots en boos. Koningen sturen duizenden de dood in, omdat ze meer land en meer eer willen. Mensen aanbidden afgoden in plaats van de levende God.

Er is heel weinig echte liefde in onze wereld. De meesten leven voor zichzelf en geven niets om de mensen om hen heen. De sterken gebruiken hun macht om de zwakkeren te onderdrukken. Grote jongens plagen kleine jongens en doen hen pijn. Grote meisjes doen gemeen en kattig tegen andere meisjes.

Iedereen lijdt – want degenen die anderen pijn doen, doen ook zichzelf pijn.

Waarom lijdt iedereen?

Het wordt niet veroorzaakt door God. We lijden, omdat we hebben gezondigd. We hebben Gods wereld geruïneerd en Zijn rechtvaardige vloek over onszelf gebracht. En hoewel God Adam en Eva opzocht nadat ze hadden gezondigd en Hij een prachtige belofte over redding gaf, wilde de mensheid er niets van weten.

Het is een afbeelding van een wereld vol koppige, egoïstische, slechte, zorgeloze, goddeloze en vechtende mensen. In deze wereld werd Jezus geboren. Het was een wereld waarin iedereen verloren was en zonder God en zonder hoop leefde. Ze konden de weg terug naar God niet vinden en wilden zelfs niet terugkeren. In deze gebroken en vuile wereld werd Jezus geboren. Dat is een bijzondere gebeurtenis.

De apostel Johannes schreef ook over Jezus' 'geboortedag', maar op een andere manier dan Lukas. Johannes schreef dat Jezus God is, en toch: *Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem gemaakt; en de wereld heeft Hem niet gekend*. Dat de wereld Hem niet heeft gekend, betekent niet dat zij Zijn Naam niet kenden of Hem niet herkenden, alsof Hij een vreemde was. Het betekent dat ze Hem niet hebben ontvangen, dat ze Hem niet wilden kennen en Hem en Zijn boodschap hebben afgewezen. Ze hielden niet van Hem en verheugden zich niet in Zijn komst.

Is het vandaag niet nog steeds hetzelfde? Van nature verwelkomen we de ware Jezus van de Bijbel niet.

Toen Jezus opgegroeid was en begon te preken, waren de menigten in het begin erg enthousiast over de prediking van deze nieuwe Rabbi, maar hun enthousiasme nam snel af en zij voerden Hem weg naar het kruis. Waarom?

Zijn boodschap was niet welkom, omdat Hij hen zei dat ze door Hem van hun zonden gered moesten worden.

Tot wat voor wereld en wat voor volk kwam Jezus!

Nu zou je de vraag kunnen stellen: Waarom zou God Zijn Zoon naar zo'n wereld sturen? En wat bewoog de Zoon van God om Zichzelf te vernederen door geboren te worden in het kleine dorp Bethlehem, niet in een paleis, maar in een huis, waar hij in een gewone kribbe werd gelegd, gewikkeld in gewone doeken? Waarom zou God zo iets doen?

Het antwoord op deze vragen is de belangrijkste boodschap van de geboorte van Jezus. Eigenlijk zouden we die als laatste afbeelding willen overdenken, maar deze waarheid is niet af te beelden. Toch tekenen de woorden van de Bijbel de reden waarom de engelen zongen: *Ere zij God in de hoogste hemelen.*

De eerste waarheid die we overdenken, is de verbazingwekkende glorie van de goedheid van de Vader in het zenden van Zijn enige Kind in zo'n wereld. Hoewel Maria haar eerstgeboren Zoon heeft gebaard, is Hij echt Gods eniggeboren Zoon, Die Mens is geworden. Johannes schreef: *Hij is vlees geworden, en heeft onder ons gewoond (Joh.1:14)* Onder ons! In zo'n slechte wereld, onder zulke vijandige mensen!

Ziet u de schoonheid hiervan? Laten we de goedheid van de Vader eens overdenken om Zijn Zoon in deze wereld te brengen. Jong en oud, denk hier eens diep over na. De Vader hield van Zijn Zoon, meer dan u en ik van onze eigen kinderen houden. Maar de Vader was bereid om Zijn Zoon te vernederen. Hoor je wat Hij deed? Het behaagde Hem om Hem te verbrijzelen, om Hem te vernederen tot de diepste vernedering.

Deze eerste stap van Zijn vernedering begon toen Hij werd verwekt in Maria en na Zijn geboorte in een kribbe werd gelegd. 'Komt, laten wij aanbidden!' God vernederde Zijn Zoon, Die Hij zo intens liefhad, en gaf Hem om als een kind geboren te worden en in een kribbe te worden gelegd, en om aan het kruis te sterven.

O, ouders, zou u uw zoon ooit naar een kerker sturen? Zou u dat doen? Zou u uw lieve zoon of dochter ooit naar een vuilnisbelt sturen om daar te leven en te sterven? Ik wil u over deze beelden laten nadenken, omdat het voor Jezus veel erger was om in deze met zonde gevulde wereld te komen. Zou u, zou iemand van ons er maar aan denken zijn kind op te offeren voor de meest opstandige, egoïstische ellendelingen, die er zelfs geen probleem mee hebben om God voor hun eigen egoïstische doeleinden te gebruiken? Zo zijn u en ik! Er is niets moois aan ons! Zou u bereid zijn om uw kind zo'n situatie in te sturen voor dat soort mensen?

Dit is de heerlijkheid van de geboortedag van Christus. *Ere zij God in de hoogste hemelen*, vanwege Zijn liefde voor een opstandige, ellendige wereld!

Laten we nu eens kijken naar de heerlijkheid van Gods genade dat Hij ons deze goede tijding stuurt.

Het is een wonder dat u en ik Gods boodschap van vrede en genade jegens mensen horen. De boodschap van de engel die Johannes in latere hoofdstukken brengt, is goed voor elk oor op deze wereld, mijn vriend, maar niet elk oor krijgt die te horen. Waarom kreeg ik die te horen? En waarom krijg ik die steeds wéér te horen?

Ik zie de heerlijkheid van God als Hij Zijn boodschap tot mijn oren zendt. Elk hart hier mag moed vatten door de boodschap van Gods wonderlijke genade.

U weet dat God dit Kind niet in de wereld heeft gezonden om de wereld te veroordelen. Verbazingwekkend! Dat deed Hij in Genesis 3, toen Hij zei: *Zo zij het aardrijk om uwentwil vervloekt*. Daarom worden we geboren als een vervloekt volk. We zijn veroordeeld en zitten in wezen in de dodencel, in afwachting van de dag van onze executie.

Hij had ons zonder de boodschap van genade in die 'cel van onze veroordeling' kunnen achterlaten. Hij had ons zonder een sprankje hoop buiten het paradijs kunnen verbannen. Hij had ons achter kunnen laten, gescheiden van Hem. Hij had ons kunnen verlaten, gedoemd om voor altijd te sterven in een rebellerende wereld. In dat alles zou God volmaakt rechtvaardig zijn geweest.

Bent u het daarmee eens?

Is Hij ons iets verschuldigd?

Maar deze grote Schepper God liet ons daar niet achter, gemeente. Hij stuurt ons vandaag een boodschap bij monde van de engel: *En ziet, een engel des Heeren stond bij hen, en de heerlijkheid des Heeren omscheen hen, en zij vreesden met grote vreeze. En de engel zei tot hen: Vreest niet – de Zaligmaker is geboren!*

Vrees niet! Dit is een bericht van hoop!

Ja, maar dat is alleen voor die herders, want dat waren goede mannen.

Nee, dat waren geen goede mannen. Er zijn geen goede mensen. Niemand is rechtvaardig; nee, niemand.

Dat we niet hoeven te vrezen, is omdat God in die Baby van Bethlehem naar deze wereld kwam om te verkondigen dat Hij zondaren redt – zondaren die alle reden hebben om bang te zijn als ze naar zichzelf kijken, maar die geen reden hebben om te vrezen als ze bedenken waarom God Zijn Zoon naar de wereld zond die eerste keer! Hij kwam om zondaren te redden zoals jij en ik. *Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u grote blijdschap. Onverdiend! Onwaardig!*

Als Gods gezant ben ik geroepen om u exact dezelfde boodschap te brengen die de engel mocht brengen. *Vreest niet, want, ziet, ik verkondig u – ja, u! – grote blijdschap, die al den volke wezen zal.*

Het Griekse woord dat hier wordt vertaald als 'al den volke' betekent 'allerlei soorten mensen': jong en oud, slechte mensen, slechtere mensen en de slechtste mensen. Waar je vandaag ook zit, wat je ook hebt gedaan, wat er ook in je hart woont, je hoort bij deze groep van allerlei soorten mensen die deze boodschap van Gods geweldige genade horen. *Namelijk dat u heden geboren is*. U moet het goed lezen: 'u is geboren'. Dit is de algemene verkondiging van het evangelie dat al Gods dienstknechten aan alle mensen moeten brengen.

Namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker – niet úw Zaligmaker, maar dé Zaligmaker. Het is een algemene proclamatie. Er is slechts één Zaligmaker en Hij is de Enige die ook volkomen kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan.

U, o zondaar, is een Zaligmaker geboren en Hij is de enige die u kan redden. Dat is een boodschap die vreugde zou moeten brengen in ons hart. Ook al heb je alle reden om te

vrezen vanwege de zonde, er is een Heiland die werd geboren om zondaren te redden, zelfs de grootste.

Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde. Hoe kan Hij dat doen? Hoe kan God 'vrede op aarde' zeggen als deze aarde schuldig en opstandig is? Hoe kan Hij het over vrede op aarde hebben als wij Hem de oorlog hebben verklaard? Dat brengt ons bij het derde en laatste deel van deze waarheid van God.

Ik zie de heerlijkheid van God in de wijsheid van het voorzien in een Zaligmaker als Jezus Christus. Gemeente, deze Jezus Christus, hier als een kleine baby in Bethlehem, is een wonderlijk Persoon. Hij is God en Hij is tegelijkertijd mens. Die waarheid is een bron van vreugde. Alleen zo'n persoon kan Middelaar zijn tussen een heilige God en een zondig en schuldig mens. Als de God-mens kan Hij deze zo tegengestelde partijen samenbrengen.

Misschien zit je hier te denken: Hoe kan God iets met mij te maken willen hebben? Zelfs ik haat mezelf om wie ik ben en om wat ik heb gedaan. Ik kan mezelf niet vergeven voor wat ik in mijn leven heb gedaan en heb gedacht en gezegd. Hoe kan deze heilige God iets met mij te maken willen hebben?

Vrees niet, mijn vriend. Aanschouw Zijn heerlijkheid toen Hij Zijn Zoon in de kribbe legde. Dat maakte het mogelijk dat Hij iets met jou te maken wil hebben! Hij kwam om de plaats van Zijn zondige volk in te nemen. Niemand van Zijn volk is goed, heilig, waardig of zelfs maar veelbelovend. Nee, ze zijn allemaal van de wereld.

Enkele verzen later in dit hoofdstuk van Lukas lezen we over een man genaamd Simeon, die, net zoals de herders, door God tot dit Kind werd geleid. Simeon nam dit Kind in zijn armen en terwijl hij Het vasthield, loofde hij God en zei: *Mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien* (Luk.2:30). Hij zag de Middelaar en Zaligmaker in dat Kind, in Wie God op deze aarde was gekomen.

De weg naar God is Jezus Christus. Er is geen andere Naam onder de hemel aan de mensen gegeven waardoor ze zalig moeten worden. Veel mensen verwierpen Jezus als de weg naar God.

Waarom hebben ze Hem afgewezen?

Ze dachten dat ze goed genoeg waren met hun godsdienstigheid. Ze hielden er niet van om in Zijn prediking te horen dat hun godsdienstigheid en hun gerechtigheid niets betekenden. Ze wilden niet horen dat er niets is wat wij als verdienste bij God kunnen brengen. Ze wilden niet de waarheid horen dat bij de zaligheid alles van God is en niets van de mens.

Lieve gemeente, wat doen wij vandaag met deze vreugdevolle boodschap? Waar staat u in uw relatie tot God? De vraag die u vandaag moet beantwoorden, is wat u tot nu toe hebt gedaan met deze Gave van God die Hij in uw leven heeft gebracht.

Kerstfeest zonder Christus is een totaal lege gebeurtenis, hoe gezellig de familiebijeenkomsten ook mogen zijn. Het kan een moment van vreugde zijn als u samenkomt, maar morgen zult u weer geconfronteerd worden met de realiteit dat we allemaal stervende mensen zijn in een stervende wereld.

Zal de afbeelding van de herders vandaag óns beeld zijn? Zij hoorden de boodschap, zij geloofden de boodschap, en ze kwamen met haast om de Heiland te vinden waar ze over

gehoord hadden. 'Over Hem horen' is niet genoeg. We moeten tot Hem komen met lege handen, als onwaardige en behoeftige zondaren.

En de herders spraken over wat ze gevonden hadden. Want ze *keerden wederom, verheerlijkende en prijzende God over alles, wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gesproken was*. Toen ze weer naar hun gewone leven terugkeerden, deelden ze wel het goede nieuws.

Hoevelen hun woorden geloofden, weten we niet en hoeven we ook niet te weten. De echte vraag, beste vrienden, is: zullen wij Gods boodschap geloven zoals zij?

O, maar dat ellendige ongeloof dat mijn handen gebonden heeft, zodat ik niet kan ontvangen, en dat mijn ogen gesloten heeft, zodat ik niet kan zien.

Als dat je strijd is, wees dan als die vader die later naar deze zelfde Jezus kwam voor de genezing van zijn zoon. Hij beleed: Heere, ik geloof. O, ik geloof dat U niet bent gekomen om te veroordelen, maar om te redden. Ik geloof dat U zelfs mij kunt redden, mijn zonden kunt vergeven, mijn hart kunt veranderen. Maar komt U mijn ongeloof toch te hulp, want ik twijfel of het nu ook echt tegen mij wordt gezegd. O, stel me niet alleen in staat om te geloven dat U dé Zaligmaker bent, maar help mij te geloven dat U mijn Zaligmaker bent. Amen.

Slotzang: Psalm 146 vers 1

Prijs den HEER' met blijde galmen;
gij, mijn ziel, hebt rijke stof;
'k zal, zo lang ik leef, mijn psalmen
vrolijk wijden aan Zijn lof;
'k zal, zo lang ik 't licht geniet,
Hem verhogen in mijn lied.